

גאולה (גיליה)

אהבתי אותה בכל נפשי, במשך שנים

כל השאר בניו על העובדה שגילי, כפי שהר... רתה בעדיניות בשבועה, מעולם לא קראה את כל הספר של הר"ר צ'פלוני, וברור היה שלא הבינה את המעט שקראה... "בשנשט להודי, עדיין לא החליט ממש בהודו יצרו איתו קשר, ומאז הינחו את כל צעדיו..." החלטתי להתגרש נודעה לגאולה חודשיים לפני נסיעתי. מאחר שאימה לסירוגין כהתאבד רות, בשריפת הבית ובכך שתשמד אותי, אם אעז לעזוב אותה, נאלצתי לברוח, בהעמדת הפנים שאני רוצה "פרידה ניסיונית".

כהורו אי אפשר ליצור קשר טלפוני עם איש שרותי-הטלפון שם הם בלתי-אפשריים, כפי שידוע לכל מי שביקר שם.

וכי אני ילד קטן שזקוק להנחיה? אני אקדמאי בן 40, הצלחתי בעסקים בלתי-תלויים בארצות-הברית כלי שום עזרה. אני פועל מתוכי.

● "למשה לא איכפת עכשיו מה הוא הורס. הוא גרם לנו נזקים כספיים עצומים. עורכי-הדין עולים הון. אני מנסה למנוע ממנו לפגוע בגיבוי שלו. המוניטין שלו כבר נפגע מאוד."

ביזבו הכספים על עורכי-הדין נבע מסיבוכה של גילי לקבל את החלטת טלי לבחור בי, ולא בה. אני לא יזמתי את המישפטים הגדולים. לא עוד, אלא מאחר וגילי צרה על הבית ופרצה ררך החלון כמה פעמים ביום, נוקקתי להגנת בית-המישפט עליי צרמניעה, כדי למנוע טראגדיה.

גילי הופיעה בטלוויזיה 30 בספטמבר 1987, וטענה שאני חספתי את טלילה וטפתי את מוחה. ממש ניסיון נואש לעזור לי להציל את המוניטין שלי — שלמרב המול לא נפגע, למרות מאמציה הנואשים של גילי להביא לפיטורי מהאוניברסיטה, עליידי השמצות. היא אפילו כתבה לאמי על כוונתה זו.

● "הוא רואה את טלילה בבית-הספר להתכתבות, כדי להכטיח שלא תתערב עם העולם המרושע." עשיתי זאת לפי בקשת טלילה, שסבלה מן

טלילה (טלילה)

האם לטלי אין זכות לחרות?

לא הכירה את הר"ר צ'פלוני — השתתפה באחד מהסדרות שלי במלבורן. הר"ר צ'פלוני היה אחד הקשרים שהשארת לי, לאנשים המעוניינים, כמוני וכמה, בשאלות מטאפיזיות. לא ייאמן שגילי שכחה את העובדה הזאת, משום שהיא גם הכירה את אמיטה ב'83, ושמעה אותי מוסר לה את שמו של הר"ר. ● "היא הביאה לגירדשי מאשתו הקודמת."

עוד ב'83 סיפר לי הר"ר צ'פלוני כיצד אשתו, קתרינה, מיררה את חייו. היא היתה מסוג הנשים המבובות את זמןן ואת כספן של בעלן במספרה ובניאוף עם כל ידידיו, בשעה שהוא עובד 16 שעות ביום לפרנסת המישפחה. היא ניסתה למנוע ממנו מלהתעניין במטאפיזיקה, והחלטתו לעזוב אותה נבעה מהניסיון שלה לרדות בו, ומגילוי את ניאופיה.

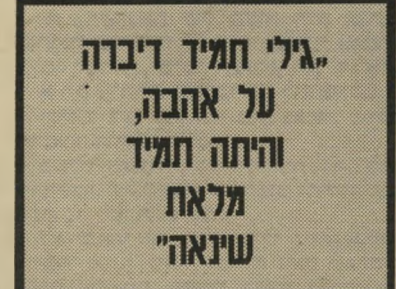
● "יחד הם כתבו ספר מזורף, שטען שסוף העולם עומד להגיע עד סוף השנה שעברה." הספר לא נכתב עליידי שניהם. הספר נילוי האמח ניכא סירדת-שינויים דרמטיים של הפלנטה, במשך 15 שנה לפחות, שתיבא לשינוי רדיקלי של תנאיהחיים על הפלנטה עד סוף 2000.

● "היא הרומא טוענים שאין עוד מקום לאהבה בעולם." כספר יש הבחנה חשובה בין אהבה רוחנית, המסוכנת על הזיהוי של האחדות האלוהית של כל האנשים האותנטיים, ואהבה אמוציונלית, שאיננה אלא צירוף של תאוה, שתלטנות, קינאה ופחד.

● "היא טוענת שהיא היתה האם של ישוע, שהוא היה משה רבנו וגם המלך ארתור. חסידיו הם גילגוליו של תלמודי ישוע ואבירי השולחן העגול."

שום טענות כאלה לא נטענו. הטענה היא שהמהויות המטאפיזיות, שיוצגו בעבר עליידי אישים היסטוריים מסויימים, יכולות לבוא לידי ביטוי מתודש בהקשר היסטורי אחר דרך אישיות אחרת. הזיהויים האישיים המצוטטים הם פשוט פנטזיה של גילי.

● "הם מסוגלים לעשות כל דבר אם

גילי תמיד דיברה על אהבה, והיתה תמיד מלאה שינאה

הרוחות אומרות להן לעשות זאת. זאת קבוצה מסוכנת ומרושעת. מלבד הניי שאינן של שניהם ושלי ושל משה, הם הרסו עוד חמש-שש מישפחות."

שום רוחות מעולם לא אמרו מה לעשות. ההרגש העיקרי של הרצאותיו של הר"ר צ'פלוני הוא שכל אדם חייב, מתוך אחריות פנימית מלאה למעשיו, לפנות לתוך מעמקי אישיותו ולמצוא שם תשובות והנחיה. הר"ר צ'פלוני הזהיר תמיד מפני רוחות, סיאנסים וכיו"ב.

שום מישפחות לא נהרסו עליידי "הקבוצה". ניסואי שלי התמוטטו משום שהגעתי לסף תוהם היאוש, משום שכל מאמצי לעזור לגילי להשתנות נכשלו. שקלתי התאבדות, והחלטתי, למען הילדה, להתגרש כדי להגן עליה מאם מתעללת ומפרעת.

ניסואיו של הר"ר צ'פלוני היו אסון דומה — גם לו היתה "קלפתא" רצינית, כפי שצינתי. שום מישפחות נוספות לא התגרשו בגלל הרעיונות של הר"ר צ'פלוני.

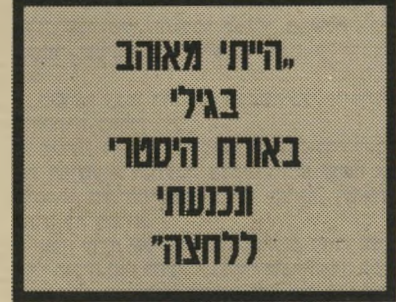
● "מסתבר שהם קיימו שיחות טלי סוניות עם משה שלא בנוכחותי, והי סיתו אותו נגדי. הם טוענים שאני יצור ש, נפלי ולכן מסוכן עבורי, ושהוא חייב להסתלק ממני."

לא היו שיחות כאלה — ואפילו היו, כיצד יכול קשר כליכך נפלא, כפי שתואר עליידי גילי קודם לכן, להתמוטט בגלל הסתה טלפונית? השופט מצא בבירור, עליסמך עדותה של גילי עצמה, שמשכרה-ניסואין שלנו היה עמוק וממיר ש, שנים לפני ביקור הר"ר צ'פלוני ואשתו.

● "הם מאמינים שמוסר-המישפחה הוא רע, שאהבה מישפחתית היא דבר רע."

אמת: לפי תפיסתו של הר"ר צ'פלוני, כשי מישפחה משמשת הקשר שבו אחד השותפים הורס את השני תוך העמדת-פנים של "אהבה" שאיננה אלא מניפולציה וסחיטה רגשית, אין ספק שהמוסד משמש למטרה רעה.

אני מסכים שהפעילות מסוכנת. שופטים ו שוטרים, שעסקו בענייננו, היו תמימירדעים שגיי לי היא הפסיכוטית או הפסיכופאטית. ● "אחרי הסיאנסים, משה התחיל לגרש שדים... זו היתה התקופה שבה התחיל לאכזב שם את הקהילה המרדנית ואיבד את אמינותו. מאמרים ששלח לעיתונים הוזרו. פעם הזמינו אותו לערך סדרה במיפעל-מחשבים גדול. הנהלת-המיפעל פיטרה אותו אחרי

שהסתבר, לדבריה, שהסית את העובד דים נגדה."

גירוש-שדים בוצע באוסטרליה, במרכזי חו-דעה חדשה, בין '81 ל-'82. ב'83 כבר עברתי בטכניקה חדשה, שסילקה את הצורך בכך. באמריקה מעולם לא ביצעתי גירוש-שדים. באמריקה לא התעסקתי כלל בקהילה המר-עית, ולא שלחתי מאמרים לעיתונים. עסקתי בשוק הפרטי, ונחלתי הצלחה ניכרת. שום מיפעל-מחשבים לא פיטר אותי. נתתי עם שותפי ראו, הרב (הרפורמי) ג'רי לוי, כ-10 סדרות

עבודה משום שהיא חוששת שסוגיה תלגלג עליה שעבודתה איננה מכוברת. הייתי מאוהב בגילי באורח היסטרי, ונכנעתי ללחצה.

● "הוא נשני לצעירה בשם גאולה, ואולי חשוב לך לדעת שהיא ממוצא עיראקי שהשלימה לא מכבר את עבודת המאסטר שלה."

עובדה: גילי גמרה את הב"א תודות לעזרתי. בלעדדי לא היתה כותבת אף עבודה סמינריונית אחת, אפילו במיזרח תיכון. מאחר ולא היתה מסוגלת לקרוא ספרים, עברה את בחינות-הגמר בפילוסופיה עליסמך סיכומים של כל הפילוסוף פיות שצריך היה לדעת, שהכתבתי לה.

גילי מעולם לא הצליחה לגמור מ"א. ניסיונה באוסטרליה לכתוב עבודה היה אסון, לדעתו של הפרופ' צ'רלסורס, שהיה מרדיכה.

לא היו לה שום כישורים אקדמיים או אינטלק-טואליים. כל השכלתה באה ממה שזכרה ממה שסיפתי לה.

● "בעבור כמה שנים התחילו להתי-עניין בסיינטולוגיה, הפכו את ביתם לסנטרי וקיימו בו הרצאות וסני-אות..."

ב'1975 התחלנו ללמוד סיינטולוגיה, בשל דחיפתה של גילי. היא קראה ספר של (רון) האברד, וקיוותה שה"אודיטינג" יעזור לה להשי-תחרר מאכילת-יתר, עורך-מישקל, דיכאון התאב-רות, התפרצויות זעם וחרדה, קרירות מינית וקיפאון ריגשי. כל פרוטה שלי הלכה ל"אודי-טינג" של גילי. אנחנו חיינו ממשכורת טובה על סף הרעב, כדי שגילי תינצל.

ב'1979 עזבנו את הסיינטולוגיה. אני למדתי שם הרבה דברים, אבל עמדתי הכוללת היתה

משה וגאולה קרוי חיינו הפכו לסיסוף

כחברות-ענק להורדת מתת, שזכו בהצלחה ניכרת. אבל מטעמים של קשיים תקציביים, בתקופה שבה ניהלנו את העסק, העסק לא התבסס.

● "ואז גאולה הכירה את הזוג צ'ס' לוני, הזמינה אותם לביתה."

הר"ר צ'פלוני היה תלמיד בסדרותי באוס-טרליה, ב'83. הוא שלח לי ספר שכתב. הרעיונות בספר דמו מאוד לאלה של בעלת האר"י, אם כי הר"ר צ'פלוני מעולם לא שמע על האר"י.

הסכמתי לארח אותו ואת אשתו באוסטרליה, ולסייע במסע-ההרצאות. ההסכמה היתה עיסקית, וקיבלתי החזר כספי טוב.

גילי התלחבה להזמנה מטעמים כספיים.

● "יש כאן, במלבורן, אשה מאלזית, המאמינה שהיא מדברת עם רוחות."

גילי היא שהאמינה בכך (קלרה), והגב' צ'פלוני היתה מלכתחילה ספקנית במקצת ביחס לקלרה, ולכן גילי תקפה אותה מהיום הראשון לביקורה בביתנו.

● "היא יצרה קשר עם רוסא (צ'ס' לוני) ממלבורן, שלקה קורסום אצל משה. היא סיפרה שזמעה על הרוסא מהרוחות שלה, ולכן יצרה איתו קשר." הגב' צ'פלוני הכירה את שמו של ר"ר צ'פלוני באורח טבעי. היא יצרה איתו קשר על-יסוד היכ-רות שיומתי ב'1983, כשהגב' צ'פלוני — שעדיין

שלילית. ה"אודיטינג" (כמו פסיכותראפיה בירר-שלים ב'1970 וטיפול פסיכיאטרי של סא"ל הר"ר בראון מה'1971) לא עוד לגילי. היא שמנה עוד ועוד, והמשיכה לזלול ולהקיא כדי לזלול טוב. מעולם לא פתחנו מרכז לסיינטולוגיה.

ב'1980 פתחתי את המרכז תודעה חדשה לפנומולוגיה עליאישית. כל מה שלמדתי שם בא ממני. גילי, בהתחלה, סייעה, ולאחר-מכן חיבלה ככל יכולתה עליידי כך שהשמיצה אותי באוזני כל הקהלות, בנוכחותי ומאחורי גבי.

● "בשיבועת החודשים הראשונים עסקו בסיאנס. קראו ספרים בנושא, התעניינו במדיומים, רוח בשם קלרה נתנה לגאולה הוראות והסברים. לי מישפחתה סיפרה שלעתים היתה בה תחושה שמושה נותן את ההוראות, ולא הרוח. גאולה אהבה את הסיאנסים. משה סחות. בהתחלה אמר לה שזה מסוכן. היא חושבת שמאז היא השתגע."

הסיאנסים עם או'הינורד (ouja board) הת-חילו באוקטובר '85, ונמשכו עד יולי '86.

גאולה היא שהתעקשה עליהם. אם אני הוא ש"יצרתי" את קלרה כדי לשלוט בגאולה, מדוע לחצה עלי גאולה להקדיש כל רגע פנוי לסיאנסים, ומדוע אני לא רציתי בכך?